

Wtorek, 18 maja 2021 r.

P9_TA(2021)0227

Osiągnięcie celów obowiązku wyładunku na podstawie art. 15 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 maja 2021 r. w sprawie osiągnięcia celów obowiązku wyładunku na podstawie art. 15 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (2019/2177(INI))

(2022/C 15/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 czerwca 2019 r. w sprawie stanu realizacji wspólnej polityki rybołówstwa oraz konsultacji dotyczących uprawnień do połowów na 2020 r. (COM(2019)0274),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 czerwca 2020 r. zatytułowany „Dążenie do bardziej zrównoważonego rybołówstwa w UE: aktualna sytuacja i kierunki na 2021 r.” (COM(2020)0248),
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdania Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (EFCA) oceniające zgodność z obowiązkiem wyładunku na Morzu Północnym (2016–2017), wodach północno-zachodnich (2016–2017) oraz makreli w Morzu Północnym i wodach północno-zachodnich (2015–2017),
- uwzględniając sprawozdania plenarne Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) (PLEN 20-01, 19-01, 18-01 i 17-01) oraz jego sprawozdania zatytułowane „Evaluation of Member States’ Annual Reports on the Landing Obligation (for 2019)” [Ocena sprawozdań rocznych państw członkowskich w sprawie obowiązku wyładunku (za 2019 r.)] (Adhoc-20-02), „Monitoring the performance of the Common Fisheries Policy” [Monitorowanie skuteczności wspólnej polityki rybołówstwa] (Adhoc-20-01) i „Evaluation of Joint Recommendations on the Landing Obligation and on the Technical Measures Regulation” [Ocena wspólnych zaleceń dotyczących obowiązku wyładunku i rozporządzenia w sprawie środków technicznych] (STECF-20-04),
- uwzględniając dyrektywę Rady (UE) 2017/159 z dnia 19 grudnia 2016 r. wdrażającą Umowę w sprawie wdrożenia Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając dokument zatytułowany „The unintended impact of the European discard ban” [Niezamierzony wpływ europejskiego obowiązku wyładunku], ICES Journal of Marine Science ⁽⁴⁾,
- uwzględniając badanie zatytułowane „Implementation of the current EU fisheries control system by Member States (2014–19)” [Wdrożenie unijnego systemu kontroli rybołówstwa przez państwa członkowskie (2014–2019)], wykonane na zlecenie Komisji Rybołówstwa,
- uwzględniając wykonane na zlecenie Komisji Rybołówstwa badania dotyczące obowiązku wyładunku i gatunków dławiących w połowach wielogatunkowych w Morzu Północnym ⁽⁵⁾, wodach północno-zachodnich ⁽⁶⁾ i wodach południowo-zachodnich ⁽⁷⁾, a także badania dotyczące zakazu odrzutów, obowiązku wyładunku i maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY) w zachodniej części Morza Śródziemnego ⁽⁸⁾, ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105.

⁽³⁾ Dz.U. L 25 z 31.1.2017, s. 12.

⁽⁴⁾ Borges, L., „The unintended impact of the European discard ban” [Niezamierzony wpływ europejskiego obowiązku wyładunku], ICES Journal of Marine Science, tom 78, wydanie 1, styczeń–luty 2021 r., s. 134–141, <https://doi.org/10.1093/icesjms/fsaa200>

⁽⁵⁾ Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries – The North Sea [Obowiązek wyładunku a gatunki dławiące w połowach wielogatunkowych – Morze Północne].

⁽⁶⁾ Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries – The North Western Waters [Obowiązek wyładunku a gatunki dławiące w połowach wielogatunkowych – wody północno-zachodnie].

⁽⁷⁾ Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries – The South Western Waters [Obowiązek wyładunku a gatunki dławiące w połowach wielogatunkowych – wody południowo-zachodnie].

⁽⁸⁾ Discard ban, landing obligation and MSY in the Western Mediterranean Sea – the Spanish case [Zakaz odrzutów, obowiązek wyładunku i maksymalny podtrzymywalny połów w zachodniej części Morza Śródziemnego – przypadek Hiszpanii].

⁽⁹⁾ Discard ban, landing obligation and MSY in the Western Mediterranean Sea – the Italian case [Zakaz odrzutów, obowiązek wyładunku i maksymalny podtrzymywalny połów w zachodniej części Morza Śródziemnego – przypadek Włoch].

Wtorek, 18 maja 2021 r.

- uwzględniając książkę zatytułowaną „The European Landing Obligation, Reducing discards in complex, multi-species and multi-jurisdictional fisheries” [Europejski obowiązek wyładunku – ograniczenie odrzutów w połowach złożonych, wielogatunkowych i podlegających wielu jurysdykcjom] ⁽¹⁰⁾, która została opublikowana w 2019 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „A third assessment of global marine fisheries discards” [Trzecia ocena światowych odrzutów w rybołówstwie morskim], opublikowane przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) w 2019 r.,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0147/2021),
- A. mając na uwadze, że w zadaniu 14.4 w ramach celu 14 określonego w Agendzie Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 pilnie wzywa się społeczność międzynarodową, aby do 2020 r. skutecznie uregulowała odławianie i zaprzesała przełowień, nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów i destrukcyjnych praktyk połowowych oraz wdrożyła uzasadnione naukowo plany zarządzania w celu odbudowania w jak najkrótszym czasie stad ryb co najmniej do poziomów zdolnych do uzyskania maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY) wynikającego z ich cech biologicznych;
- B. mając na uwadze, że szacunkowa wielkość odrzutów w światowych połowach morskich wynosi 9,1 mln ton w skali roku, co stanowi 10,8 % średniego rocznego połowu w latach 2010–2014; mając na uwadze, że połowy ukierunkowane na gatunki tuńczyka i inne gatunki pelagiczne odznaczały się najniższym wskaźnikiem odrzutów, a w przypadku połowów ukierunkowanych na skorupiaki ten wskaźnik był najwyższy; mając na uwadze, że połowy ukierunkowane na ryby denne odznaczały się największą ilością odrzutów, a połowy ukierunkowane na mięczaki (z wyjątkiem głowonogów) – najmniejszą; mając na uwadze, że w 1989 r. ilość odrzutów na świecie osiągnęła szczytowy poziom ok. 18,8 mln ton w skali roku, malejąc stopniowo do poziomu poniżej 10 mln ton w 2014 r. ⁽¹¹⁾;
- C. mając na uwadze, że odrzuty są powszechną praktyką rybołówstwa polegającą na zwracaniu do morza niezamierzonych połowów, martwych lub żywych, z powodu uszkodzonych ryb, niewymiarowych osobników (ograniczenia dotyczące minimalnego rozmiaru), zbywalności, braku kwot lub zasad dotyczących składu połowów; mając na uwadze, że przed wprowadzeniem obowiązku wyładunku nie można było mieć na pokładzie ryb niewymiarowych ani dokonywać ich wyładunku;
- D. mając na uwadze, że w kontekście spożycia przez ludzi niezamierzone połowy i odrzuty stanowią znaczne marnotrawstwo zasobów naturalnych i mogą mieć i często mają negatywny wpływ na zrównoważoną eksploatację zasobów rybnych i ekosystemów morskich oraz rentowność rybołówstwa; mając na uwadze, nie da się uniknąć pewnego poziomu niezamierzonych przyłowów i odrzutów, szczególnie w przypadku połowów wielogatunkowych;
- E. mając na uwadze, że historycznie wysokie poziomy odrzutów na niektórych łowiskach UE stanowiły poważny problem dla długoterminowego zrównoważonego charakteru rybołówstwa UE, stawiając pod znakiem zapytania wiarygodność unijnej polityki rybołówstwa;
- F. mając na uwadze, że wprowadzony w UE w 2010 r. zakaz wysokiej klasyfikacji (odrzuć ryb nadających się do sprzedaży) nie został należycie wdrożony;
- G. mając na uwadze, że wspólna polityka rybołówstwa (WPRyb), zreformowana w 2013 r., zapewnia minimalizację negatywnego wpływu działalności połowowej na ekosystem morski i wprowadza następujące cele: a) „stopniowo wyeliminować odrzuty, w zależności od indywidualnych przypadków, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych opinii naukowych, przez unikanie i ograniczanie w jak największym stopniu przypadkowych połowów i przez stopniowe zapewnienie wyładunku połowów gatunków handlowych podlegających regulacjom” oraz b) „w razie konieczności, jak najlepiej wykorzystywać przypadkowe połowy, bez tworzenia rynku dla takich połowów, które są poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony”;
- H. mając na uwadze, że brak jest rzetelnych danych dotyczących odrzutów lub dowodów naukowych na to, że wykonanie obowiązku wyładunku doprowadziło do znacznego ograniczenia niezamierzonych połowów; mając na uwadze, że jego słabe wdrożenie mogło doprowadzić do utraty widoczności połowów w niektórych łowiskach oraz do pogorszenia jakości opinii naukowych i jakości danych;

⁽¹⁰⁾ Uhlmann S., Ulrich C., Kennelly S. (2019). „The European Landing Obligation Reducing Discards in Complex, Multi-Species and Multi-Jurisdictional Fisheries: Reducing Discards in Complex, Multi-Species and Multi-Jurisdictional Fisheries” [Europejski obowiązek wyładunku – ograniczenie odrzutów w połowach złożonych, wielogatunkowych i podlegających wielu jurysdykcjom].

⁽¹¹⁾ A third assessment of global marine fisheries discards [Trzecia ocena światowych odrzutów w rybołówstwie morskim], FAO, 2019.

Wtorek, 18 maja 2021 r.

- I. mając na uwadze, że sektor rybołówstwa poczynił postępy na drodze do osiągnięcia celu MSY; mając na uwadze, że 99 % wyładunków na Morzu Bałtyckim, Morzu Północnym i Atlantyku w 2020 r. – zarządzanych wyłącznie przez UE i dla których dostępne są oceny naukowe – pochodziło z rybołówstwa zarządzanego w sposób zrównoważony; mając na uwadze, że w północno-wschodnim Atlantyku biomasa w pełni ocenionych stad była w 2018 r. o 48 % wyższa niż w 2003 r.; mając na uwadze, że nadal istnieją poważne wyzwania, zwłaszcza w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym, gdzie około 75 % stad poddanych ocenie naukowej jest nadmiernie eksploatowanych;
- J. mając na uwadze, że obowiązek wyładunku, który wprowadzono stopniowo w ciągu czterech lat (2015–2019), nakłada obowiązek wyładunku i odliczenia od obowiązujących kwot wszystkich połowów gatunków, które podlegają limitom połowowym, a w Morzu Śródziemnym minimalnym rozmiarom na wodach UE lub w niektórych przypadkach przez statki UE na wodach międzynarodowych, a także zakazuje wykorzystywania niewymiarowych ryb do bezpośredniego spożycia przez ludzi;
- K. mając na uwadze, że według Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa⁽¹²⁾ nie udzielono żadnych informacji na temat wykonania obowiązku wyładunku w przypadku flot dalekomorskich działających poza wodami Unii; mając na uwadze, że Komitet Doradczy ds. Floty Dalekomorskiej podkreślił, że obowiązek wyładunku nie ma w praktyce zastosowania do statków UE dokonujących połowów poza wodami UE;
- L. mając na uwadze, że wyładowane ryby o rozmiarach mniejszych od minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony są nadal wykorzystywane do produkcji mączki rybnej, karmy dla zwierząt domowych lub jako przynęta w połowach z użyciem wędzicy, co przynosi niewielkie korzyści ekonomiczne; mając na uwadze, że te alternatywne sposoby wykorzystania są ekonomicznie wykonalne, gdy w pobliżu portu wyładunku znajduje się zakład produkcyjny, ale wykonalność spada (lub znika) w przypadku zapotrzebowania na logistykę i infrastrukturę do transportu na duże odległości lub inwestycji w nowe zakłady produkcyjne⁽¹³⁾;
- M. mając na uwadze, że kilka państw członkowskich proponuje zmianę przepisów, aby ryby o odpowiednich minimalnych rozmiarach odniesienia do celów ochrony, które podlegają obowiązkowi wyładunku, były wykorzystywane na cele charytatywne;
- N. mając na uwadze, że obowiązek wyładunku nie jest w pełni kompleksowym zakazem odrzutów, ponieważ ma zastosowanie wyłącznie do gatunków objętych regulacjami (całkowite dopuszczalne połowy (TAC) i połowy objęte regulacją nakładu połowowego, dla których określono minimalną wielkość) i obejmuje wyłączenia dotyczące ryb wykazujących uszkodzenia spowodowane przez drapieżniki i dotyczące dużej przeżywalności oraz wyłączenia *de minimis* do 5 %, w przypadkach gdy zwiększenie selektywności jest trudne do osiągnięcia lub gdy postępowanie z niezamierzonymi połowami pociąga za sobą nieproporcjonalne koszty; mając na uwadze, że wykonanie obowiązku wyładunku zależy również od powszechnego stosowania tymczasowych wyłączeń, które wymagają przeglądu na podstawie oceny naukowej, pochłaniając zbyt dużo czasu, pieniędzy i starań decydentów i sektora rybołówstwa;
- O. mając na uwadze, że ilości odrzutów znacząco się różnią w zależności od regionu i gatunku, ponieważ poziom odrzutów jest bardzo niski lub zerowy na łowiskach, w których całość lub większa część połowów ma wartość handlową i podlega eksploatacji, jak ma to miejsce w przypadku rybołówstwa łodziowego czy tradycyjnego i produktów rybołówstwa przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi;
- P. mając na uwadze, że sektor rybołówstwa łodziowego zatrudnia więcej podmiotów i wykorzystuje bardziej selektywne narzędzia połowowe, a tym samym powoduje mniejsze szkody w środowisku i odgrywa kluczową rolę społeczną i gospodarczą, jak podkreślono w sprawozdaniu Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) dotyczącym stanu rybołówstwa w Morzu Śródziemnym i w Morzu Czarnym (SoMFi) z 2018 r.;
- Q. mając na uwadze, że odrzuty ryb służą jako pasza dla szeregu gatunków padlinożernych, od ptaków po zbiorowiska gatunków mezopelagicznych i bentosowych, które mają znaczenie w łańcuchu troficznym; mając na uwadze, że w literaturze naukowej stwierdza się, że ograniczenie odrzutów poprzez obowiązek wyładunku może mieć wpływ na populacje kilku gatunków na niektórych obszarach, ale ogólnie jest mało prawdopodobne, aby miało to miejsce;
- R. mając na uwadze, że „gatunki dławiące” to gatunki lub stada ryb, w odniesieniu do których dane państwo członkowskie, dana flota lub dany statek, rozpatrywane indywidualnie, dysponują mniejszymi możliwościami połowowymi (mniejszą kwotą połowową) w porównaniu z innymi gatunkami; mając na uwadze, że całkowite i rygorystyczne wywiązywanie się z obowiązku wyładunku, w szczególności w przypadku połowów wielogatunkowych, oznaczałoby zamykanie danego łowiska (wstrzymanie połowów) po wyczerpaniu (ograniczonej) kwoty połowowej dla danego gatunku w celu uniknięcia późniejszych połowów tego gatunku; mając na uwadze, że potencjał

⁽¹²⁾ „Evaluation of Member States' Annual Reports on the Landing Obligation (for 2019)” [Ocena sprawozdań rocznych państw członkowskich w sprawie obowiązku wyładunku (za 2019 r.)] (STECF-Adhoc-20-02).

⁽¹³⁾ Market outlets for unwanted catches [Rynki zbytu dla niezamierzonych połowów], EUMOFA, 2020.

Wtorek, 18 maja 2021 r.

wstrzymania połowów w połowach wielogatunkowych nadal stanowi poważny problem i mógł przyczynić się do niskiego poziomu wdrożenia obowiązku wyładunku i ograniczenia wymiany kwot między państwami członkowskimi, co pogłębiło niepełne wykorzystanie możliwości połowowych;

- S. mając na uwadze, że selektywność nie rozwiąże wszystkich problemów na tych łowiskach, ponieważ z technicznego punktu widzenia może być trudno ograniczyć połowy odnośnych stad dławiących bez powodowania dużych strat innych połowów komercyjnych, a tym samym stwarzania poważnych trudności ekonomicznych dla flot, których ten problem dotyczy; mając na uwadze, że w celu przeciwdziałania sytuacjom związanym z gatunkami dławiącymi niedawno przyjęto pule kwot dla gatunków przyławianych, jednak jeszcze nie oceniono ich skuteczności;
- T. mając na uwadze, że ilość niechcianych ryb złowionych w sieci i wciągniętych na pokład może zostać znacznie zmniejszona przede wszystkim dzięki terytorialnemu i czasowemu unikaniu połowów oraz środkom technicznym w zakresie selektywności, co pozwoli na skrócenie czasu obsługi, zmniejszenie zużycia paliwa i potrzeb magazynowania;
- U. mając na uwadze, że Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) podkreśla, że w wspólnych zaleceniach grup regionalnych państw członkowskich dotyczących wykonywania obowiązku wyładunku w 2021 r. zawarto stosunkowo niewiele środków służących zwiększeniu selektywności; mając na uwadze, że zmniejsza się liczba projektów pilotażowych mających na celu przetestowanie bardziej selektywnych narzędzi połowowych lub strategii unikania połowów zgodnie z art. 14 WPRyb;
- V. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich lat Rada usunęła kilka gatunków z wykazu całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC), co oznacza, że nie podlegają one również obowiązkowi wyładunku;
- W. mając na uwadze, że obowiązek wyładunku jest instrumentem służącym osiągnięciu celu WPRyb, jakim jest selektywność, a nie celem samym w sobie;
- X. mając na uwadze, że w celu przeciwdziałania sytuacjom związanym z gatunkami dławiącymi niedawno przyjęto pule kwot dla gatunków przyławianych;
- Y. mając na uwadze, że odrzuty niezamierzonych połowów są zjawiskiem występującym na wszystkich łowiskach świata i nie są wyłącznie europejskim problemem; mając na uwadze, że wody UE charakteryzują się obfitością łowisk wielogatunkowych; mając na uwadze, że kilka krajów trzecich i terytoriów samodzielnych wprowadziło w różnym stopniu zakazy odrzutów, w tym Kanada, Wyspy Owcze, Norwegia, Islandia, Chile i Nowa Zelandia; mając na uwadze, że inne państwa trzecie, takie jak Stany Zjednoczone, nie wprowadziły zakazu odrzutów, natomiast w ramach ich przepisów w zakresie rybołówstwa stosuje się inne podejście w celu ograniczenia odrzutów niezamierzonych połowów; mając na uwadze, że zakaz odrzutów w Norwegii i Islandii był modyfikowany w okresie 30 lat jego obowiązywania w odpowiedzi na szczególne problemy; mając na uwadze, że skutki zakazu odrzutów w Chile nie są jeszcze w pełni znane, ponieważ zakaz ten dopiero zaczyna mieć zastosowanie; mając na uwadze, że odrzuty w dalszym ciągu stanowią istotny problem w gospodarowaniu zasobami połowowymi w Nowej Zelandii;
- Z. mając na uwadze, że zasada względnej stabilności, wprowadzona po raz pierwszy w podstawowym rozporządzeniu w sprawie WPRyb z 1983 r. i zastosowana w praktyce w rozporządzeniu w sprawie TAC i kwot połowowych z 1983 r., ustanawia klucz podziału TAC między państwami członkowskimi na podstawie zasad przydziału opartych na historycznej wielkości połowów (1973–1978), zależności, o której mowa w preferencjach haskich z 1976 r., oraz utraty obszarów z jurysdykcji (1973–1976);
- AA. mając na uwadze, że opublikowano niemal 4 tys. artykułów naukowych na temat odrzutów, przy czym ponad 3,7 tys. z nich dotyczy rybołówstwa przemysłowego, a mniej niż 200 – łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;
- AB. mając na uwadze, że od równika po bieguny od około 1950 r., w odpowiedzi na ocieplenie oceanów i zmiany biogeochemiczne (takie jak utrata tlenu), w siedliskach wielu gatunków morskich z różnych grup dochodzi do zmiany zasięgu geograficznego i sezonowej aktywności takich gatunków, co powoduje zmiany w składzie gatunkowym, bogactwie i produkcji biomasy ekosystemów; mając na uwadze, że zmiana w rozmieszczeniu stad ryb ma wpływ na przyszłe zarządzanie rybołówstwem, a tym samym na wykonanie obowiązku wyładunku;
- AC. mając na uwadze, że Komisja przeprowadziła ocenę społeczno-gospodarczego wpływu polityki ograniczania odrzutów przed przedstawieniem wniosku dotyczącego nowego rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb w lipcu 2011 r., ale jak dotąd nie przeanalizowała dokładnie jej wpływu społeczno-gospodarczego i wpływu na bezpieczeństwo na statkach ani nie przedstawiła odpowiedzi na obawy dotyczące wdrażania zgłoszone przez komitety doradcze i państwa członkowskie;

Wtorek, 18 maja 2021 r.

- AD. mając na uwadze, że zakres, w jakim odrzuty zostały zmniejszone, jest nadal nieznanym; mając na uwadze, że aż pięć państw członkowskich nie odpowiedziało na kwestionariusz Komisji dotyczący wykonania obowiązku wyładunku w 2019 r., a dwa z tych państw nie zrobiły tego przez ostatnie trzy lata;
- AE. mając na uwadze, że skutkiem różnic w zakresie kontroli i egzekwowania obowiązku wyładunku mogą być nierówne szanse w obrębie państw członkowskich i między nimi; mając na uwadze, że w swoich sprawozdaniach oceniających przestrzeganie obowiązku wyładunku EFCA stwierdziła niewystarczające wdrożenie przez państwa członkowskie i przedstawiła zalecenia mające na celu poprawę kontroli;
- AF. mając na uwadze, że Komisja ma przedstawić sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat stosowania WPRyb, łącznie z obowiązkiem wyładunku, do 31 grudnia 2022 r.;
1. potwierdza ogólny cel UE, jakim jest zapewnienie zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich; podkreśla, że ograniczanie odrzutów i minimalizowanie niezamierzonych połowów jest priorytetem polityki publicznej, która została ukształtowana w odpowiedzi na obawy dotyczące rozliczalności, ochrony i marnotrawienia zasobów naturalnych, a także naukową potrzebą pełnego uwzględnienia wszystkich źródeł śmiertelności połowowej;
 2. wyraża ubolewanie, że roczne sprawozdania Komisji dotyczące stanu realizacji WPRyb zawierają bardzo niewiele informacji na temat wykonania obowiązku wyładunku, brak do tej pory informacji o tym, w jakim stopniu ograniczono odrzuty w ramach tego obowiązku, i brak analizy skutków społeczno-ekonomicznych obowiązku wyładunku ani skutków jego wykonania dla bezpieczeństwa na pokładzie statków rybackich;
 3. przyznaje, że wprowadzenie obowiązku wyładunku stanowi zmianę paradygmatu i jedno z największych wyzwań w historii zarządzania rybołówstwem w UE – od rejestrowania wyładunków do systemu, który rejestruje cały połów, a okazjonalnie nawet wprowadzania obowiązku odrzutów – co wraz z wprowadzeniem polityki MSY nieuchronnie ma szereg krótko- i długoterminowych skutków ekologicznych i gospodarczych o dużym zasięgu; podkreśla potrzebę przeprowadzenia oceny społeczno-gospodarczego wpływu obowiązku wyładunku;
 4. zauważa, że polityka w dziedzinie MSY nie oznacza, że nie ma odrzutów, a odrzuty nie oznaczają, że nie można osiągnąć MSY – dowody na oba stwierdzenia można znaleźć w przypadku wielu stad, w tym gatunków przyławianych;
 5. zwraca uwagę na postępy we współpracy zainteresowanych stron oraz kroki podjęte w celu poprawy selektywności; zauważa jednak, że zdaniem Komisji i STECF poziom wykonania obowiązku wyładunku pozostaje niski, a odrzuty odbywają się na skalę mniej więcej porównywalną do lat przed wprowadzeniem obowiązku wyładunku;
 6. przyznaje, że na mocy rozporządzenia ustanawiającego unijny system kontroli od 2010 r. istnieje obowiązek odnotowywania odrzutów w dzienniku połowowym; ubolewa, że pomimo wprowadzenia obowiązku wyładunku wiarygodne dane i wiedza na temat wielkości odrzutów nadal są ograniczone, liczba ostrożnościowych TAC wzrosła, w przeciwieństwie do zmniejszenia ilości TAC analitycznych, a dostępność informacji naukowych na temat stanu stad nie uległa znacznej poprawie;
 7. uważa, że obowiązek wyładunku nadal budzi obawy w sektorze rybołówstwa i w środowisku naukowym ze względu na przeszkody o różnym charakterze; zwraca uwagę, że powodami do niepokoju w sektorze rybołówstwa są: brak odpowiedniej infrastruktury w portach, rosnące koszty operacyjne, brak zachęt ze strony władz do przestrzegania przepisów oraz trudności w osiągnięciu większej selektywności w przypadku niektórych łowisk bez narażania na szwank rentowności rybołówstwa, zwłaszcza w przypadku połowów wielogatunkowych narażonych na wysokie ryzyko wstrzymania połowu, co prowadzi do niepełnego wykorzystania dostępnych kwot i ewentualnego wczesnego zamykania łowisk oraz stwarza poważne trudności gospodarcze dla odnośnych flot; zauważa, że do tej pory zgłoszono tylko dwa przypadki: sola (Belgia) i opastun (Francja);
 8. ubolewa, że trudności napotkane podczas wdrażania obowiązku wyładunku doprowadziły do przedstawiania rybaków i wysiłków sektora rybołówstwa w negatywnym świetle, pomimo postępów w realizacji celu MSY;

Wtorek, 18 maja 2021 r.

9. odnotowuje niedawne dotychczas podjęte środki – zamiany kwot i pule kwot dla gatunków przyławianych – chociaż środki te są w większości przypadków tymczasowe oraz są przedmiotem negocjacji między państwami członkowskimi, a ich skuteczność wciąż wymaga dogłębnej oceny; podkreśla potrzebę usunięcia przeszkód administracyjnych w skutecznym wdrożeniu obowiązku wyładunku oraz intensywniejszego opracowywania i wykorzystywania nowych selektywnych narzędzi połowowych, a także dalszego opracowywania skutecznych planów zmniejszania przyłowów w celu odbudowy wrażliwych stad;

10. podkreśla potencjał i potrzebę stosowania wyłączeń (wyłączeń z uwagi na wysoką przeżywalność i *de minimis*) przewidzianych w rozporządzeniu w celu ułatwienia wdrażania i przeciwdziałania potencjalnemu wstrzymaniu połowu; przypomina, że należy przedstawić wiarygodne i dokładne dowody i dane, i zaleca usprawnienie procesu przyznawania wyłączeń, w tym lepsze gromadzenie danych naukowych;

11. podkreśla, że STECF przyznał, że od czasu przedstawienia pierwszych wspólnych zaleceń w 2014 r. ogólnie poprawiła się jakość danych przekazywanych w celu uzasadnienia wyłączeń; uznaje, że ze względu na charakter wymaganych danych przekazywanie danych i informacji w celu uzasadnienia wyłączeń może być trudne; zauważa jednak z zaniepokojeniem, że STECF podkreślił, że istnieje wiele przypadków, w których przekazane informacje i dane nie dotyczą konkretnego gatunku lub łowiska, a te same badania i założenia są wykorzystywane do uzasadnienia wielu wyłączeń; podkreśla, że ze względu na brak danych i informacji dotyczących konkretnych gatunków i łowisk utrudniona jest ocena prawdopodobnego wpływu proponowanego wyłączenia bądź tego, czy wyłączenie spełnia warunki wyłączeń *de minimis* lub dotyczących wysokiej przeżywalności;

12. wyraża zaniepokojenie faktem, że stopniowe ograniczanie niektórych rozwiązań elastycznych, takich jak odstępstwo od zakazu pomocy *de minimis*, może spowodować lub pogłębić skutki dławienia i zamykania łowisk; podkreśla potrzebę dalszego opracowywania skutecznych planów ograniczenia gatunków przyławianych w ramach połowów o ograniczonej selektywności, takich jak połowy włokiem pelagicznym;

13. przypomina, że obowiązek wyładunku nie jest celem samym w sobie, ale narzędziem napędzającym poprawę połowów i zachowań operacyjnych, zachęcającym do opracowywania i stosowania bardziej selektywnych narzędzi, aby zminimalizować niezamierzone połowy oraz ulepszać dokumentację połowów w celu lepszego zrozumienia i oceny naukowej zasobów rybnych; zauważa, że wielu rybaków nie zgadza się z powiązaniem między celami obowiązku wyładunku i jego wykonywaniem, co utrudnia jego stosowanie; uznaje, że chociaż dążenie do tego ostatecznego celu wymaga czasu i wystarczającej wiedzy, potrzebne są większe wysiłki, aby promować jego powszechne zrozumienie i wprowadzać w życie wyniki badań prowadzonych przez naukowców i rybaków w celu poprawy selektywności i ograniczenia niezamierzonych połowów; wzywa Komisję do dalszego wspierania planów dotyczących poprawy selektywności, w tym – w stosownych przypadkach – przez używanie zachęt do stosowania bardziej selektywnych narzędzi;

14. podkreśla specyfikę regionów najbardziej oddalonych, szczególnie pod względem statków, starzejących się flot, portów o ograniczonej możliwości składowania i zdolności przetwórczej, przez co obowiązek wyładunku może stać się niewykonalny;

15. zauważa, że poziomy odrzutów są bardzo zróżnicowane w zależności od łowisk i basenów morskich, co prowadzi do przekonania, że podejście „jedna zasada dla wszystkich” może nie być optymalną strategią zachęcającą rybaków do większej selektywności; wzywa Komisję do zidentyfikowania głównych niedociągnięć i do zaproponowania dostosowanych i zindywidualizowanych rozwiązań dla określonych połowów w każdym basenie morskim, ze szczególnym uwzględnieniem rybołówstwa łodziowego, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych;

16. przypomina, że obecne ramy prawne stanowią podstawę prawną dla państw członkowskich do aktywnej współpracy w celu określenia selektywnych przepisów połowowych w bardziej elastyczny sposób oraz do zastosowania naukowo sprawdzonych narzędzi łagodzących; wzywa państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy poprzez podejście regionalne, w tym do zaangażowania odpowiednich zainteresowanych stron i komitetów doradczych, oraz do pełnego wykorzystania w tym celu dostępnych im dotacji; przypomina o potrzebie zapewnienia równych szans przy wykonywaniu obowiązku wyładunku;

17. z zadowoleniem przyjmuje wyniki ostatnich badań naukowych (np. DiscardLess, MINOUW i LIFE iSEAS) nad innowacyjną selektywnością narzędzi połowowych, strategiami unikania i modyfikacjami statków w celu radzenia sobie z niezamierzonymi połowami na pokładzie; uważa za konieczne kontynuowanie wysiłków badawczych w celu poprawy selektywności narzędzi połowowych, strategii unikania i radzenia sobie z niezamierzonymi połowami; z zadowoleniem

Wtorek, 18 maja 2021 r.

przyjmuje proponowaną misję „Mission Starfish 2030: Restore our Ocean and Waters” [Misja Rozgwiezda 2030: Odbudujmy nasz ocean i nasze wody] i uważa, że misja w dziedzinie zdrowych oceanów, mórz, wód przybrzeżnych i śródlądowych pomoże opracować pilnie potrzebne rozwiązania, które będą miały bezpośredni wpływ na sektor rybołówstwa i zrównoważone wykorzystanie zasobów oceanicznych i zarządzanie nimi;

18. podkreśla, że skuteczne systemy zarządzania rybołówstwem, w tym możliwość wykorzystania wszystkich elementów do prawidłowego wykonania obowiązku wyładunku i osiągnięcia celów WPRyb, muszą być poparte dokładną i wiarygodną dokumentacją połowową oraz danymi naukowymi; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia wysiłków na rzecz pełnego wdrożenia obowiązujących przepisów UE w razie potrzeby oraz do podjęcia dalszych działań, aby zapewnić pełną dokumentację i gromadzenie danych, proporcjonalnie do zdolności połowowej w przypadku tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;

19. wyraża zaniepokojenie brakiem odpowiedniej kontroli obowiązku wyładunku i zgodności z nim i podkreśla negatywny wpływ takich niedociągnięć na zrównoważony rozwój, również ze względu na ustalanie TAC w oparciu o całkowity połów, w tym tzw. „top-up”, aby uwzględnić ryby wcześniej odrzucone;

20. podkreśla, że istnienie licznych przepisów, wyłączeń i odstępstw przyjętych w ciągu ostatnich kilku lat utrudnia realizację obowiązku wyładunku i ocenę zgodności przez EFCA, co utrudnia osiągnięcie celów ochrony i poprawy zrównoważonego charakteru rybołówstwa; podkreśla, że stosowanie wyłączeń przewidzianych w WPRyb ma kluczowe znaczenie dla wdrożenia obowiązku wyładunku;

21. apeluje o lepsze wykorzystanie nowych technologii i rozwiązań cyfrowych opracowanych we współpracy z sektorem rybołówstwa i władzami państw członkowskich, aby udoskonalić monitorowanie, kontrolę i nadzór, a jednocześnie szanować prawo do prywatności i tajemnicę przedsiębiorstwa;

22. podkreśla kluczową rolę rybaków i innych zainteresowanych stron we wdrażaniu polityki, co sprzyja kulturze przestrzegania przepisów, oraz stopniowym i elastycznym zmianom przepisów dotyczących obowiązku wyładunku; podkreśla dodatkowe korzyści wynikające z dobrowolnych i opartych na zachętach systemów mających na celu zwiększenie zaangażowania rybaków;

23. podkreśla, że chociaż poprawa selektywności musi nadal być wysokim priorytetem, wdrożenie obowiązku wyładunku wymaga podejścia międzysektorowego i opracowania wyraźnych motywacji w celu zachęcania do łagodzenia z zastosowaniem najlepszych praktyk; zaleca następujące środki towarzyszące i narzędzia zarządzania:

a) dalsze stosowanie i optymalizacja narzędzi opartych na kwotach, zgodnie z zasadami WPRyb i pod warunkiem wprowadzenia skutecznych środków kontroli, takich jak:

— podział kwot zgodnie z przewidywanym składem połowów;

— dostosowania poprzez wymiany kwot z innymi państwami członkowskimi i sąsiadującymi państwami trzecimi, z którymi UE wspólnie eksploatuje stada, prowadzone w elastyczny i skuteczny sposób, by uniknąć niepełnego wykorzystywania kwot połowowych w kierunku stałych, a nie tylko corocznie odnawialnych mechanizmów po ustaleniu TAC i kwot, zgodnie z najlepszym dostępnym doradztwem naukowym;

— przydział szacowanego udziału odrzutów w kwotach dla rybaków, zwłaszcza tych prowadzących działalność na małą skalę, którzy decydują się na stosowanie bardziej selektywnych narzędzi połowowych;

b) zbadanie możliwości wdrożenia podejścia do planowania przestrzennego obszarów morskich i podejścia do zarządzania odnoszącego się do poszczególnych obszarów w celu uniknięcia odrzutów poprzez kierowanie rybaków na obszary, na których prawdopodobieństwo występowania niewymiarowych ryb jest mniejsze, zapewniając przy tym, by środki takie nie pociągały za sobą znacznego niewykorzystania wymiarowych ryb innych gatunków handlowych;

c) zapewnienie większej elastyczności umożliwiającej rybakom wybór narzędzi połowowych, w połączeniu z większą odpowiedzialnością za dokumentację (pełna dokumentacja połowów);

d) zapewnienie elastycznych mechanizmów zatwierdzania nowych typów selektywnych narzędzi połowowych, aby zachęcić zainteresowane strony do składania wniosków i przeprowadzania projektów pilotażowych;

e) przyznawanie wyłącznego dostępu do miejsc lub okresów połowowych w celu zachęcenia do selektywności;

Wtorek, 18 maja 2021 r.

- f) przyjęcie strategii w celu jak najlepszego wykorzystania przypadkowych połowów do celów innych niż spożycie przez ludzi bez stwarzania popytu na połowy niewymiarowe oraz pod warunkiem że jest to wykonalne pod względem ekonomicznym i operacyjnym dla rybaków;
- g) opracowanie atlasu odrzutów będącego wykazem niezamierzonych połowów na poszczególnych łowiskach i obszarach w celu lepszego opracowania regionalnych planów przyłowów, z udziałem państw członkowskich i sektora rybołówstwa, przy wsparciu Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury;
- h) używanie i rozwijanie dobrowolnych i powiązanych z zachętami narzędzi sztucznej inteligencji w celu zwiększenia selektywności i kontroli oraz udoskonalenia identyfikacji gatunków we współpracy z sektorem rybołówstwa i władzami państw członkowskich;
- i) stopniowe wprowadzanie wymogu zgodności z tą samą polityką w zakresie odrzutów w przypadku przywozu produktów rybołówstwa z państw trzecich w celu wyeliminowania niekorzystnej sytuacji i nieuczciwej konkurencji dla floty europejskiej, dążąc przy tym do lepszej ochrony światowych zasobów rybnych;
- j) odnowienie spoczywającego na Komisji obowiązku corocznego składania sprawozdań dotyczących stanu realizacji WPRyb i wdrażania obowiązku wyładunku oraz dostarczanie większej ilości informacji na temat wdrażania tego obowiązku, w tym wpływu społeczno-gospodarczego, a także między innymi na temat zużycia paliwa, przestrzeni magazynowej, wpływu na bezpieczeństwo i warunki pracy na statkach rybackich, ograniczenia odrzutów i niezamierzonych połowów oraz poprawy stanu stad (MSY);

24. wzywa Komisję, aby w ramach sprawozdania oceniającego wdrażanie WPRyb, które ma zostać przedstawione w 2022 r., w szczególności:

- a) oceniła, w jakim stopniu osiągnięto ograniczenie odrzutów w ramach obowiązku wyładunku oraz czy przyczyniło się to do poprawy stanu stad (MSY) i zmniejszenia wpływu na ekosystem morski;
- b) oceniła społeczno-gospodarczy wpływ obowiązku wyładunku, systemu wynagrodzeń, liczby członków załogi oraz warunków bezpieczeństwa i pracy na pokładzie, zgodnie z zaleceniami FAO i MOP;
- c) zidentyfikowała i monitorowała połowy, w przypadku gdy dowody naukowe wskazują, że zwiększenie selektywności jest obecnie trudne do osiągnięcia;
- d) oceniła skuteczność i stosowanie niedawno przyjętych puli kwot dla gatunków przyławianych jako skutecznego i właściwego narzędzia przeciwdziałania sytuacjom związanym z gatunkami dławiącymi;
- e) oceniła wpływ na zrównoważony rozwój gatunków usuniętych przez Radę z wykazu stad objętych TAC w ostatnich latach oraz oceniła potencjalne konsekwencje ich ponownego wprowadzenia do systemu TAC;
- f) zidentyfikowała i usunęła trudności administracyjne napotymane przy opracowywaniu i wdrażaniu projektów pilotażowych w zakresie selektywności, które utrudniają rybakom dążenie do większej selektywności;
- g) zidentyfikowała możliwości komercyjne lub charytatywne w dążeniu do jak najlepszego wykorzystania tych nieuniknionych wyładowywanych połowów o rozmiarach mniejszych niż minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony oraz niezamierzonych połowów, aby uniknąć marnotrawstwa zasobów naturalnych, a także uniknąć zagrożenia celów WPRyb w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- h) oceniła, czy obecna polityka w zakresie obowiązku wyładunku jest odpowiednia do zakładanych celów, oraz oceniła wykonalność dostosowania obowiązku wyładunku w poszczególnych przypadkach w zależności od łowiska lub stada;
- i) oceniła sposoby lepszego dostosowania i uproszczenia art. 15 rozporządzenia w sprawie WPRyb w celu ułatwienia jego wdrożenia i zrozumienia przez wszystkie zainteresowane strony, a w szczególności wykorzystania przez państwa członkowskie ogólnie dostępnych narzędzi określonych w obowiązujących ramach prawnych w celu poprawy selektywności i ograniczenia niezamierzonych połowów;

25. wzywa Komisję do przedłożenia, w oparciu o tę ocenę i w stosownych przypadkach, wniosku ustawodawczego, aby lepiej osiągnąć cele w zakresie ograniczenia odrzutów i poprawy stanu stad;

Wtorek, 18 maja 2021 r.

26. podkreśla obawę, że stada, które są eksploatowane wspólnie z państwami trzecimi, nie zawsze podlegają tym samym przepisom dotyczącym odrzutów; podkreśla potrzebę stopniowej konwergencji w odniesieniu do głównych celów zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić najwyższe standardy pozwalające osiągnąć dobry stan środowiska w odniesieniu do wspólnie eksploatowanych ekosystemów, zrównoważenie działalności połowowej i utrzymanie równych warunków konkurencji z krajami trzecimi, w szczególności ze Zjednoczonym Królestwem;

27. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
